

ỦY BAN GIÁO DỤC CÔNG GIÁO

trực thuộc

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

72/12 Trần Quốc Toàn, phường 8, quận 3, thành phố Hồ Chí Minh
Email: uybangiaoduc@gmail.com; Đt: 098 250 4545

THƯ GỬI CÁC SINH VIÊN, HỌC SINH CÔNG GIÁO NHÂN DỊP ĐẠI LỄ PHỤC SINH 2015

Các con rất thân mến,

Nhân dịp Đại lễ Phục Sinh, Cha viết thư thăm các con. Xin Chúa Giêsu Phục Sinh ban cho các con ơn an bình và niềm vui của Ngài và khơi lên trong các con lòng hăng say thông truyền sự an bình và niềm vui đó cho tha nhân, nhất là cho các bạn sinh viên, học sinh của các con.

Niềm vui Chúa Giêsu Phục Sinh đem đến cho nhân loại đặt nền tảng trên chính Chúa nên không tùy thuộc vào ngoại cảnh. Người ta có thể nếm được niềm vui và sự an bình trong tâm hồn giữa những đau khổ của cuộc đời. Điều này đã được Chúa nói cho các môn đệ trước khi Ngài chịu nạn: “Thầy để lại bình an cho anh em, Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không theo kiểu thế gian. Anh em đừng xao xuyên cũng đừng sợ hãi” (Ga 14,27). Sau khi Chúa phục sinh, thánh Gioan thuật lại việc các môn đệ Chúa họp nhau trong nhà, “các cửa đều đóng kín, vì các ông sợ người Do Thái. Chúa Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: ‘Bình an cho anh em!’ Nói xong, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa” (Ga 20,19-20).

Nếu nhìn vào thực tế cuộc sống, các con sẽ thấy còn quá nhiều người đau khổ, không biết sự bình an và niềm vui là gì, không phải chỉ vì họ nghèo đói hay bệnh tật, nhưng còn vì họ bị sức mạnh của sự dữ áp bức tâm hồn. Nhiều người khi đau khổ thì tin tưởng chạy đến với Chúa và Đức Mẹ để tìm sự an bình. Cha muốn đọc với các con lời cầu xin tha thiết của một người trong cơn gian nan và yếu đuối:

“Con tạ ơn Chúa và Mẹ đã ban cho con nhiều ơn. Bây giờ con cũng còn nhiều khó khăn lắm. Nay con dâng lên cho Chúa và Mẹ nỗi buồn của con. Xin Chúa và Mẹ chạnh lòng thương đưa con tội lỗi này đã xúc phạm đến Chúa và Mẹ quá nhiều. Xin Chúa và Mẹ cứu giúp con trong cơn ngặt nghèo, trong cơn bế tắc đường cùng. Xin Mẹ cứu giúp con, xin Mẹ hiểu thấu lòng con. Chỉ có Chúa và Mẹ ra tay con mới được bình an”.

Nhưng cũng có những người khi đau khổ thì thất vọng, không biết bám víu vào đâu và để mặc cho sức mạnh sự dữ lôi kéo. Sự dữ giống như một thứ “ma túy”, vừa quyến rũ, vừa tàn phá. Trong khi đó, con người lại hết sức yếu đuối. Người ta không chỉ ngã quỵ trước sức mạnh của sự dữ, mà dường như còn đua nhau chạy theo sự dữ.

